

DA VEDERE

C' E ANCORA DOMANI

STERK, STIJLVOL, MEESLEPEND DRAMA MET LICHT FEMINISTISCHE
INSTEEL BRAK IN ITALIE ALLE RECORDS, MEER DAN 5.000.000 BEZOEKERS

Het regiedebuut (in een helder zwart-wit met een knipoog naar het neorealisme) van de Romeinse Paola Cortellesi (actrice, scenariste en auteur) speelt 1946, enkele weken voor vrouwen officieel stemrecht kregen in Italië. Het is lente in Rome, bevrijd maar nog lijdend onder de gevolgen van de afgelopen oorlogsjaren. Overgebleven Amerikaanse soldaten delen nog steeds chocolade uit en vrouwen staan in de rij voor de supermarkt.

Het hoofdpersonage is Delia (gespeeld door Cortellesi zelf). Samen met haar agressieve echtgenoot Ivano (Valerio Mastrandrea bekend uit *Perfetti Sconosciuti*) woont ze met hun drie kinderen en Ivano's norske vader (geeft als advies: 'je vrouw moet niet tien keer geslagen worden, maar één keer goed') in een typisch arbeidershuisje. Ivano, de patrias familias, werkt hard om brood op de plank te krijgen en laat geen gelegenheid voorbij gaan om dit te vertellen, soms hardhandig! Alleen heeft hij ontzag voor zijn manipulerende, bedlegerige vader die Delia dagelijks verzorgt. Om de eindjes aan elkaar te knopen verricht Delia allerlei onderbetaalde taken zoals o.a. paraplu's repareren, lakens ophangen en een zieke notaris zijn inspuiting geven. Ze voelt zich waardeloos, niet geliefd, niet begeerd. Gelukkig is er haar vriendin Marisa, een geestige vriend die haar aanmoedigt, een Afro-Amerikaanse vriend die haar graag wil helpen en een monteur die van haar houdt. Verder struint ze door de straten, opgewonden over de verloving van haar twintigjarige dochter Marcella (Romana Maggiora Vergano) met Giulio (Francesco Centorame), een jongeman uit een welgestelde familie. Alles

verandert wanneer ze een mysterieuze brief ontvangt die ze omklemt als een liefdesbrief. Die zal haar moed aanwakkeren om haar vooropgezette plannen omver te werpen en zich een beter toekomst voor te stellen. Niet alleen voor zichzelf!

De cineaste liet zich inspireren door de verhalen die grootmoeders en overgrootmoeders vertelden op de binnenplaats waar iedereen alles over iedereen wist en er geen greintje privacy was. Volgens haar gaat het niet om de grote vrouwenfiguren zoals Leonilde Iotti (voorvechtster van het algemeen stemrecht) maar om de vergeten vrouwen zoals haar grootmoeder en overgrootmoeder te vieren.

Cortelessi acteert bijzonder sterk. Ze doet ons herinneren aan haar fenomenale landgenote Anna Magnani die als niemand anders zo intens de Romeinse geest wist te vertegenwoordigen en te rebelleren tegen de opgelegde maatschappijnormen.

Dit sterk, stijlvol, meeslepend drama met een licht feministische insteek, met muzikaal gechoreografeerde momenten, èn met een verrassend einde won verschillende prijzen op diverse festivals. In Italië brak de film alle records, meer dan 5.000.000 bezoekers! Vermeldenswaard is zeker de wondermooie soundtrack met o.a. het lied van Lucia Dalla *La sera dei miracoli*.

Cortelessi laat de kijker achter met het verlangen naar meer.

Linda Crivits